Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

8 päivänä lokakuuta 2020 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Asetus (ETY) N:o 2913/92 – Unionin tullikoodeksi – 121 artiklan 1 kohta – Sisäinen jalostusmenettely – Vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen – Tullivelan syntyminen – Tullivelan määrittäminen – Käsite ”tullin määräytymisperusteet” – Tullietuustoimenpiteen huomioon ottaminen

Asiassa C-330/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (ylin tuomioistuin, Alankomaat) on esittänyt 19.4.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 23.4.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Staatssecretaris van Financiën

vastaan

Exter BV,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Kumin (esittelevä tuomari), sekä tuomarit T. von Danwitz ja P. G. Xuereb,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Exter BV, edustajanaan M. Boekhoud,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. Bulterman ja H. S. Gijzen,

– Euroopan komissio, asiamiehinään F. Clotuche-Duvieusart ja P. Vanden Heede,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi) 121 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Staatssecretaris van Financiën (valtiovarainministeriön valtiosihteeri, Alankomaat) ja Exter BV ja jossa on kyse tullietuustoimenpiteen soveltamisesta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tullikoodeksi on kumottu ja korvattu unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1). Käsiteltävässä asiassa on pääasian tosiseikkojen tapahtumisajan takia sovellettava kuitenkin edelleen tullikoodeksia.

4 Tullikoodeksin 20 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Tullien, jotka lain mukaan kannetaan tullivelan syntyessä, on perustuttava Euroopan yhteisöjen tullitariffiin.

– –

3. Euroopan yhteisöjen tullitariffi käsittää:

a) yhdistetyn tavaranimikkeistön;

– –

c) yhdistetyssä nimikkeistössä tarkoitettuihin tavaroihin tavallisesti sovellettavat maksut ja muut veloitusperusteet kannettaessa:

– tulleja

– –

d) yhteisön tiettyjen maiden tai maiden ryhmien kanssa tekemiin tullietuuskohteluun oikeuttaviin sopimuksiin sisältyvät tullietuustoimenpiteet;

e) yhteisön yksipuoliset tiettyjä maita, maiden ryhmiä tai alueita koskevat tullietuustoimenpiteet;

f) yksipuoliset suspensiotoimenpiteet, jotka koskevat alennuksen tai vapautuksen myöntämistä tiettyihin tavaroihin sovellettavista tuontitulleista;

g) muut tariffitoimenpiteet, joista säädetään muussa yhteisön lainsäädännössä.

– –”

5 Tullikoodeksin D osastossa, jonka otsikkona on ”Sisäinen jalostus”, olevassa 114 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Sisäisessä jalostusmenettelyssä seuraavia tavaroita voidaan käyttää yhteisön tullialueella yhden tai useamman jalostustoiminnon kohdistamiseksi niihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 115 artiklan soveltamista:

a) yhteisön tullialueelta jalostettuina tuotteina jälleenvietäviksi tarkoitetut muut kuin yhteisötavarat, jolloin näihin ei sovelleta tuontitulleja eikä kauppapoliittisia toimenpiteitä;

b) vapaaseen liikkeeseen luovutetut tavarat, joista kannettavat tuontitullit palautetaan tai peruutetaan, jos ne viedään jalostettuina tuotteina yhteisön tullialueelta.

2. Seuraavilla ilmaisuilla tarkoitetaan:

a) ’suspensiojärjestelmällä’ 1 kohdan a alakohdan mukaista sisäistä jalostusmenettelyä;

– –

c) ’jalostustoiminnoilla’:

– tavaroiden käsittelyä, niiden asennus, kokoonpano ja sovittaminen muihin tavaroihin mukaan luettuina,

– tavaroiden valmistusta,

– tavaroiden korjausta, niiden entisöinti ja kunnostaminen mukaan luettuina,

sekä

– tiettyjen sellaisten komiteamenettelyä noudattaen määritettävien tavaroiden käyttöä, jotka eivät sisälly jalostettuihin tuotteisiin mutta mahdollistavat niiden tuottamisen tai helpottavat sitä, vaikka ne kuluvat kokonaan taikka osittain loppuun niiden käytön aikana;

d) ’jalostetuilla tuotteilla’ kaikkia jalostustoiminnoissa saatavia tuotteita;

– –”

6 Tullikoodeksin 120 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”Tapaukset, joissa sekä edellytykset, joilla muuttumattomia tavaroita tai jalostettuja tuotteita pidetään vapaaseen liikkeeseen luovutettuina, voidaan vahvistaa komiteamenettelyä noudattaen.”

7 Tullikoodeksin 121 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 122 artiklasta muuta johdu, mahdollisesti syntyvän tullivelan määrä on määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita voidaan soveltaa tuontitavaroihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotetaan.

2. Jos tuontitavarat täyttivät 1 kohdassa tarkoitettuna ajankohtana tariffikiintiöiden tai tariffikattojen mukaisen tullietuuskohtelun saamisen edellytykset, näihin tavaroihin voidaan soveltaa samanlaisia tavaroita koskevaa tullietuuskohtelua silloin, kun vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotetaan.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

8 Exter on elintarviketeollisuusyritys, joka jalostaa proteiinihydrolysaatteja (jäljempänä hydrolysaatit) ainesosaksi, joka on tarkoitettu käytettäväksi liemien valmistuksen perustana.

9 Sillä oli tämän mukaisesti 23.5.2012–23.5.2015 lupa käyttää hydrolysaatteja varten suspensiojärjestelmän mukaista sisäisen jalostuksen tullimenettelyä. Mainittu yritys asetti 12.11.2012 ja 17.6.2013 välisenä aikana useita Thaimaasta peräisin olevia hydrolysaattilähetyksiä sisäisen jalostuksen tullimenettelyyn (jäljempänä kyseessä olevat tuotteet).

10 Tulli-ilmoitusten vastaanottohetkellä sitä tariffialanimikettä, johon tuotteet luokiteltiin, vastaavan yleisen tullin suuruus oli 12,8 prosenttia. Poikkeuksena tästä yleisestä tullista, hydrolysaatteihin sovellettiin kuitenkin 31.12.2013 saakka tullietuuskohtelua, jonka mukaan kyseisiä tuotteita koskeva yleinen tulli alennettiin 8,9 prosenttiin yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen sekä asetusten (EY) N:o 552/97 ja (EY) N:o 1933/2006 ja komission asetusten (EY) N:o 1100/2006 ja (EY) N:o 964/2007 muuttamisesta 22.7.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 732/2008 (EUVL 2008, L 211, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 11.5.2011 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 512/2011 (EUVL 2011, L 145, s. 28), 6 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan nojalla, jos ne olivat peräisin edunsaajamaasta, kuten Thaimaasta.

11 Jalostuksen jälkeen Exter päätti olla jälleenviemättä osaa kyseisistä tuotteista ja lopettaa sisäisen jalostusmenettelyn. Se ilmoitti nämä tuotteet luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen erissä 4.2. ja 26.8.2014 välisenä aikana.

12 Exter ilmoitti tätä koskevissa ilmoituksissa, että kyseessä olevat tuotteet kuuluivat suspensiojärjestelmän mukaiseen sisäisen jalostuksen tullimenettelyyn, kuvaili näiden tuotteiden olevan ”proteiinihydrolysaatteja” ja ilmoitti tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1) liitteessä I, sellaisena kuin se on muutettuna ensin 27.9.2011 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 1006/2011 (EUVL 2011, L 282, s. 1) ja sitten 9.10.2012 annetulla komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 927/2012 (EUVL 2012, L 304, s. 1), olevan yhdistetyn nimikkeistön tariffialanimikkeen 2106 90 92. Lisäksi Exter pyysi toimivaltaista Alankomaiden tulliviranomaista (jäljempänä tulliviranomainen) soveltamaan tullivelan laskemiseen asetuksessa N:o 732/2008 säädettyä 8,9 prosentin suuruista etuustullia.

13 Tämän tuomion 10 kohdassa tarkoitettu tullietuuskohtelu keskeytettiin 1.1.2014 ja 31.12.2016 väliseksi ajaksi. Tämä keskeytys oli siis voimassa silloin, kun Exter ilmoitti kyseessä olevat tuotteet luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen. Tämän vuoksi tulliviranomainen ei soveltanut 8,9 prosentin suuruista etuustullia, vaan se vahvisti tullimaksut 12,8 prosentin suuruisen tullin perusteella.

14 Gerechtshof Amsterdamin (Amsterdamin ylioikeus, Alankomaat) ratkaistavaksi saatettiin oikeusriita, joka koskee sitä, olisiko tulliviranomaisen pitänyt ottaa huomioon vuosina 2012 ja 2013 voimassa ollut tullietuuskohtelu laskettaessa kyseessä olevien tuotteiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta vuonna 2014 johtuvan tullivelan määrää. Mainittu tuomioistuin katsoi, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa tullivelan määrä oli laskettava tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttäen niitä tullin määräytymisperusteita, joita voidaan soveltaa tuontitavaroihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotetaan. Se totesi muun muassa, että asianosaisten kesken on riidatonta, että silloin, kun kyseiset tuotteet asetettiin sisäiseen jalostusmenettelyyn, Exter täytti kaikki edellytykset, jotta sen eduksi sovellettaisiin 8,9 prosentin suuruista etuustullia, jos se olisi tuolla hetkellä ilmoittanut nämä tuotteet luovutettaviksi vapaaseen liikkeeseen ja pyytänyt kyseisen etuustullin soveltamista. Gerechtshof Amsterdam (Amsterdamin ylioikeus) päätteli tästä, että tässä tapauksessa tulliviranomaisen oli sovellettava 8,9 prosentin suuruista etuustullia vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevista ilmoituksista johtuvia tullivelkoja laskettaessa.

15 Valtiovarainministeriön valtiosihteeri valitti asiasta Hoge Raad der Nederlandeniin (ylin tuomioistuin, Alankomaat), joka esittää ennakkoratkaisupyynnössään kaksi mahdollista tulkintaa tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan sanamuodosta.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa ensinnäkin, että tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohtaa voitaisiin tulkita siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu tullin määräytymisperuste kattaa tuontitullit ja tullikoodeksin 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tullietuustoimenpiteet. Tämän tulkinnan mukaan maksu, jota vaaditaan sekä sellaisenaan tuoduista tavaroista että jalostetuista tuotteista, olisi se, joka olisi maksettava, jos tuontitavaroita ei olisi asetettu suspensiojärjestelmän mukaiseen sisäisen jalostuksen tullimenettelyyn, vaan ne olisi luovutettu suoraan vapaaseen liikkeeseen. Tämä merkitsisi nyt käsiteltävässä asiassa sitä, että kyseessä oleviin tuotteisiin sovelletaan tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan nojalla tuontitulleja tämän koodeksin 20 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen niiden tullikantojen mukaisesti, joita normaalisti sovellettiin hydrolysaatteihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotettiin, eli 8,9 prosentin suuruista etuustullikantaa, ja täten Exterin eduksi olisi pitänyt soveltaa kyseistä tullikantaa vuodelta 2014.

17 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin esittää tulkinnan, jonka mukaan tullikoodeksissa tarkoitettu tullin määräytymisperusteen käsite ei koske yleisiä tullikantoja eikä etuustullikantoja. Se korostaa, että lain perusteella kannettavien tullien, verojen ja muiden maksujen suuruutta määritettäessä ainakin Alankomaissa erotellaan terminologisesti yhtäältä tulli- tai verokannat, joita sovelletaan prosenttiosuuden tai erityistullien tai mahdollisten tulli(etuus)toimenpiteiden muodossa, ja toisaalta tullin määräytymisperusteet, joihin näitä tulli- tai verokantoja ja tullitoimenpiteitä on sovellettava, kuten tavaroiden arvo, paino ja määrä. Se väittää, että tällä tulkinnalla säilytetään periaate, jonka mukaan tullit lasketaan sen oikeudellisen ja tosiasiallisen tilanteen perusteella, joka vallitsi tullivelan syntymishetkellä. Tällainen tulkinta merkitsisi nyt käsiteltävässä asiassa sitä, että Exteriin ei olisi voitu soveltaa tullietuuskohtelua vuonna 2014, koska ajankohtana, jolloin tullivelka oli laskettava, eli päivänä, jona vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotettiin, kyseinen toimenpide oli keskeytetty ja yleistä tullikantaa oli jälleen sovellettava.

18 Vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pitää parempana jälkimmäistä näistä tulkinnoista, se katsoo, että sen analyysin oikeellisuudesta voi kuitenkin olla perusteltua epäilystä.

19 Tässä tilanteessa Hoge Raad der Nederlanden on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Seuraako [tullikoodeksin] 121 artiklan 1 kohdasta, että tullietuustoimenpide, jonka soveltamisalaan tuontitavarat kuuluivat suspensiojärjestelmän mukaiseen sisäiseen jalostusmenettelyyn asettamisen ajankohtana, voidaan ottaa yhä edelleen huomioon määritettäessä sen tullivelan määrää, joka syntyy kyseisten tavaroiden, muuttumattomina tai muuten, vapaaseen liikkeeseen luovutuksen yhteydessä, jos tämän saman tullitoimenpiteen soveltaminen on keskeytetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottopäivänä?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

20 Kansallinen tuomioistuin pyrkii kysymyksellään selvittämään, onko tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaisen alennettuun tullikantaan johtavan tullietuustoimenpiteen soveltamiselle, joka oli voimassa ajankohtana, jolloin ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotettiin, mutta joka oli keskeytetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottopäivänä.

21 Tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan mukaan sisäisessä jalostusmenettelyssä syntyvän tullivelan määrä on määritettävä niillä tullin määräytymisperusteilla, joita voidaan soveltaa tuontitavaroihin sinä ajankohtana, jona ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotetaan.

22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii siis sitä, onko tässä säännöksessä tarkoitettua tullin määräytymisperusteiden käsitettä tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan myös yleisiä tullikantoja ja etuustullikantoja, vai rajoittuuko se niihin tullin määräytymisperusteisiin, joihin näitä kantoja on sovellettava, kuten tavaroiden tariffiluokitteluun, tullausarvoon, määrään, luonteeseen tai alkuperään.

23 Aluksi on todettava, että tullikoodeksissa ei ole määritelty käsitettä ”tullin määräytymisperusteet” eikä siihen sisälly mitään viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen tämän käsitteen merkityksen ja soveltamisalan määrittämiseksi.

24 Tältä osin on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sekä unionin oikeuden yhtenäinen soveltaminen että yhdenvertaisuusperiaate edellyttävät, että unionin oikeuden sellaisen säännöksen sanamuotoa, joka ei sisällä nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden oikeuteen sisältönsä ja soveltamisalansa määrittämiseksi, on tavallisesti tulkittava koko Euroopan unionissa itsenäisesti ja yhtenäisesti ja että tässä tulkinnassa on otettava huomioon säännöksen asiayhteys ja kyseisellä lainsäädännöllä tavoiteltu päämäärä. Näin ollen tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdassa olevaa käsitettä ”tullin määräytymisperusteet” on yhtäältä pidettävä unionin oikeuden itsenäisenä käsitteenä ja toisaalta tulkittava ottaen huomioon kyseessä olevalla lainsäädännöllä tavoiteltu päämäärä sekä kyseisen artiklan asiayhteys (ks. vastaavasti tuomio 11.5.2017, The Shirtmakers, C-59/16, EU:C:2017:362, 21 ja 22 kohta).

25 Sisäisen jalostusmenettelyn tavoitteesta on muistutettava, että tullikoodeksin 114 artiklan 1 kohdassa säädetään muun muassa, että tässä menettelyssä unionin tullialueella voidaan käyttää unionin tullialueelta jalostettuina tuotteina jälleenvietäviksi tarkoitettuja muita kuin yhteisötavaroita yhden tai useamman jalostustoiminnon kohdistamiseksi niihin, jolloin näihin ei sovelleta tuontitulleja eikä kauppapoliittisia toimenpiteitä. Saman koodeksin 114 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan tällaisesta sisäisestä jalostusmenettelystä käytetään nimitystä ”suspensiojärjestelmä”. Tullikoodeksin 114 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdan mukaan jalostetuilla tuotteilla tarkoitetaan kaikkia jalostustoiminnoissa, kuten tavaroiden käsittelyssä tai valmistuksessa, saatavia tuotteita.

26 Tavaroiden jälleenvienti jalostettuina tuotteina unionin tullialueen ulkopuolelle on edellytyksenä sisäisen jalostusmenettelyn soveltamiselle. Tästä seuraa, että sisäistä jalostusmenettelyä voidaan laillisesti soveltaa vain, jos tavarat on todella tarkoitettu jälleenvietäviksi unionin tullialueen ulkopuolelle, kuten todetaan tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 4.5.2001 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 993/2001 (EYVL 2001, L 141, s. 1), 537 artiklan säännöksissä, joiden mukaan edellytyksenä on, että hakija ”aikoo jälleenviedä” kyseiset tavarat unionin tullialueelta (ks. vastaavasti tuomio 4.6.2009, Pometon, C-158/08, EU:C:2009:349, 23 kohta).

27 Tältä osin unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että sisäinen jalostusmenettely, joka on tullisuspensioon johtava menettely, on poikkeuksellinen toimenpide, jonka tarkoituksena on helpottaa tiettyjen taloudellisten toimintojen harjoittamista (ks. vastaavasti tuomio 14.1.2010, Terex Equipment ym., C-430/08 ja C-431/08, EU:C:2010:15, 42 kohta). Kaikista sisäisen jalostusmenettelyn oikeudellisen sääntelyn muodostavista säännöistä ilmenee, että sisäisen jalostusmenettelyn tarkoituksena on vapauttaa tulleista ainoastaan sellaiset tavarat, jotka tuodaan unionin tullialueelle vain tilapäisesti, tarkoituksena käsitellä, korjata tai jalostaa niitä ja jälleenviedä ne tämän jälkeen, jotta ei rangaista taloudellista toimintaa unionin jäsenvaltioissa (tuomio 4.6.2009, Pometon, C-158/08, EU:C:2009:349, 24 kohta).

28 Tullikoodeksin 120 artiklasta ilmenee kuitenkin, että muuttumattomat tavarat tai jalostetut tuotteet voidaan luovuttaa vapaaseen liikkeeseen, mikä johtaa tullivelan syntymiseen tullikoodeksin 121 artiklan mukaisesti.

29 On myös otettava huomioon se, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset tullietuustoimenpiteet ovat osa yleistä tullietuusjärjestelyä, jonka Euroopan unionin neuvosto on määrittänyt tietyllä ajanjaksolla sovellettavalla asetuksella. Kuten Euroopan komissio perustellusti toteaa, jos tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdassa oleva tullin määräytymisperusteiden käsite kattaisi sovellettavan tullikannan, talouden toimija voisi päättää asettaa tavarat sisäiseen jalostusmenettelyyn pidemmäksi aikaa, jotta ne luovutettaisiin vapaaseen liikkeeseen vasta sen jälkeen, kun tullietuuskohtelu on keskeytetty tai poistettu, ja näin ollen näihin tavaroihin kohdistuisi alennettu tullikanta, kun taas samoihin tavaroihin, jotka toinen toimija tuo kyseisen vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen hetkellä, kohdistuisi normaali tullikanta. Mahdollisuus luoda tällainen kilpailun vääristymä olisi vastoin tämän tuomion 27 kohdassa mainittua sisäisen jalostusmenettelyn tavoitetta.

30 Tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohdan asiayhteydestä on todettava, että tätä säännöstä on luettava tullikoodeksin 121 artiklan 2 kohdan valossa. Viimeksi mainitussa säännöksessä säädetään, että jos tuontitavarat täyttivät sinä ajankohtana, jolloin ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotettiin, tariffikiintiöiden tai tariffikattojen perusteella sovellettavan tullietuuskohtelun myöntämisen edellytykset, ne ovat oikeutettuja etuuskohteluun, jota mahdollisesti sovelletaan samanlaisiin tavaroihin sinä päivänä, jona vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskeva ilmoitus vastaanotetaan.

31 Tullikoodeksin 121 artiklan 2 kohta olisi tarpeeton, jos kyseisen artiklan 1 kohdassa olevaa käsitettä ”tullin määräytymisperusteet” olisi tulkittava siten, että se sisältää sekä yleiset tullikannat että etuustullikannat.

32 Näin ollen tätä käsitettä on tulkittava siten, että se ei käsitä yleisiä tullikantoja ja etuustullikantoja vaan ainoastaan ne perusteet, joihin tällaisia tullikantoja sovelletaan.

33 Kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin perustellusti toteaa, tullin määräytymisperusteiden käsitteen tällainen tulkinta on johdonmukainen sen periaatteen kanssa, jonka mukaan tullit lasketaan sen tilanteen perusteella, joka vallitsi tullivelan syntymishetkellä.

34 Kaiken edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 121 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaisen alennettuun tullikantaan johtavan tullietuustoimenpiteen soveltamiselle, joka oli voimassa ajankohtana, jolloin ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotettiin, mutta joka oli keskeytetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottopäivänä.

Oikeudenkäyntikulut

35 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 121 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se on esteenä sellaisen alennettuun tullikantaan johtavan tullietuustoimenpiteen soveltamiselle, joka oli voimassa

ajankohtana, jolloin ilmoitus näiden tavaroiden asettamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn vastaanotettiin, mutta joka oli keskeytetty tavaroiden vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen vastaanottopäivänä.

Allekirjoitukset